

Humanistinen oppimiskäsitys

Humanistinen oppimiskäsitys

Humanistisen oppimiskäsityksen taustalla on humanistisena psykologiana tunnettu suuntaus, jonka tunnetuimpia teoreetikoita ovat mm. Abraham Maslow ja Carl Rogers. Maslowin motivaatioteorian mukaan ihmisen motiivit muodostavat hierarkian, jossa biologisesti perustavaa laatua olevien tarpeiden tulla tyydytetyksi toiminnan motivationaalinen säätely siirtyy seuraavalle, ylemmälle tasolle. Kaikkein korkeimmalla tasolla Maslowin mukaan oli itsensä toteuttamisen motiivi. Humanistisen suuntauksen edustajia yhdisti minän eli itsen käsitteen keskeinen asema. Minän tai itsen katsottiin olevan ihmiselle lajityypillinen asia. (Rauste-von Wright & von Wright 2002)

Humanistisen psykologian ajatusten pohjalte luodun pedagogisen toiminnan mallin mukaan toiminta tapahtuu vaiheittaisessa prosessissa. Ensin toimitaan ja koetaan. Tämän jälkeen reflektoidaan kokemuksia ja lopuksi käsitteellistetään näin saadut uudet näkemykset, jotta niiden pohjalta pystyttäisiin luomaan uusi teoria. Lopuksi kokeillaan tai testataan tätä teoriaa. (Rauste-von Wright & von Wright 2002)

Humanistisen oppimiskäsityksessä painotetaan oppimisen sisäistä kontrollia. Oppimisen katsotaan perustuvan hyvin pitkälti oppijan yksilöllisiin kokemuksiin ja opetuksen tehtävänä on tukea oppijan kasvua sekä itseohjautuvuutta. Humanistisen oppimiskäsityksen mukaan oppimisen tai opetuksen arvioinnissa tärkeää kokemukellisuus eli koetaanko tavoitteet saavutetuiksi vai mitä osa-alueita tulisi parantaa. Yksiselitteisiä kriteereitä oppimisen arviointiin ei siten tämän oppimiskäsityksen mukaan pystyttäisi muodostamaan. (esim. Patrikainen 1999)

Pohdittavaa

1. Mitä kokemukellinen oppiminen käytännössä on ja kuinka sitä voidaan arvioida?
2. Mitä uutta tieto- ja viestintäteknikan opetuskäytön menetelmät voivat tuoda kokemukelliseen oppimiseen?

Lähteet

Pieter J. Beers, Henny P.A. (Els) Boshuizen, Paul A. Kirschner and Wim H. Gijsselaers. Computer support for knowledge construction in collaborative learning environments. Computers in Human Behavior. Volume 21, Issue 4, July 2005.

Patrikainen Risto. Opettajuuden laatu. Ihmiskäsitys, tiedonkäsitys ja oppimiskäsitys opettajan pedagogisessa ajattelussa ja toiminnassa. Opetus 2000. Jyväskylä 1999.

Rauste-von Wright Maijaliisa & von Wright Johan. Oppiminen ja koulutus. Helsinki 2002.

Aiheeseen liittyviä linkkejä ja oheismateriaalia

Levonen Jarmo. Uusien oppimisympäristöjen representaatiot oppimisen välineinä. Aikuiskasvatus : aikuiskasvatustieteellinen aikakauslehti. - Helsinki : Kansanvalistusseura. 20 (2000) : 2, 6. artikkeli. <http://elektra.helsinki.fi/joecat.joensuu.fi:8080/se/a/0358-6197/20/2/uusienop.pdf>

Ruohomäki Virpi. Simulaatiopeli osallistuvan kehittämisen ja työssä oppimisen menetelmänä. Aikuiskasvatus : Aikuiskasvatustieteellinen aikakauslehti. - Helsinki : Kansanvalistusseura. 16 (1996) : 2, 3. artikkeli. <http://elektra.helsinki.fi/joecat.joensuu.fi:8080/se/a/0358-6197/16/2/simulaat.pdf>